

при навантаженні осциляторних змін парціального тиску кисню і, особливо, CO_2 в альвеолярному повітрі і артеріальній крові протягом дихального циклу.

На заключному засіданні для обговорення були представлені основні напрямки і завдання, досвід учбово-методичної роботи на провідних в республіці кафедрах фізіології педагогічних інститутів. Була також прийнята резолюція учасників школи-семінару, в якій відзначається, що робота школи пройшла на високому теоретичному рівні і принесла велику користь як науковим співробітникам, так і викладачам фізіології. Визнано бажаним у дальшому систематично провадити заняття шкіл-семінарів.

В резолюції школи-семінару висловлюється глибока вдячність за організацію і проведення школи-семінару згаданим раніше закладам, а також безпосереднім організаторам — Українському відділенню Наукової Ради з фізіології людини і тварин (голова академік АН УРСР А. Ф. Макарченко), куратору Ради з фізіології спорту А. З. Колчинській, Заступнику голови Комітету по фізичній культурі і спорту УРСР А. А. Мизяку, Ректору Одеського педагогічного інституту К. М. Симоненку, завідувачу кафедрою інституту Т. Н. Цоневій, співробітнику кафедри А. І. Дудник.

В. С. Міщенко

УДК 612.432(048)

А. А. ВОЙТКЕВИЧ, Э. Л. СОБОЛЕВА «ПРОМЕЖУТОЧНАЯ ДОЛЯ ГИПОФИЗА»

Л., «Медицина», 1968

У складному комплексі засобів адаптації організму до оточуючого середовища певне місце займає біосинтез пігментів та пігментні реакції, пов'язані з проміжною долею гіпофіза, яка на відміну від інших відділів цього органа, досліджена мало. Літературні дані з цього питання недостатні і часто суперечливі. Так, все ще недостатньо даних про структуру проміжної долі, особливості її секреторного процесу, зв'язки з іншими відділами гіпофіза, залежність її функції від регулюючого впливу гіпоталамуса.

Всі ці важливі і складні питання широко та оригінально висвітлюються в рецензованій монографії.

Читач знайде в ній цінні матеріали гістологічних, гістохімічних і електронно-мікроскопічних досліджень проміжної долі, глибокий аналіз її функції та регуляції, зроблений авторами на основі досконалого знайомства з літературою і власних досліджень, проведених в умовах різних експериментальних та гормональних ситуацій.

А. А. Войткевич та Е. Л. Соболева наводять докази наявності генетичної спільності і фізіологічної кореляції між меланоцитостимулюючим гормоном (МСГ) і АКТГ. Водночас автори висловлюють думку, що значення проміжної долі гіпофіза не обмежується продукцією МСГ; її залозисті клітини, як і клітини передньої долі, мають великі гормональні потенції.

При обговоренні результатів досліджень автори, на жаль, мало спинилися на питанні про єдність різних захисно-приспосувальних реакцій організму незалежно від їх характеру і специфіки, яку, однак, повністю підтверджують наведені дані.

Книга добре оформлена, містить багато електронограм і мікрофотографій, лише деякі з них (№ 8, 21, 44) недостатньо чіткі.

Наведені в монографії різноманітні матеріали та їх оригінальне трактування, безперечно, цікаві не тільки для фізіологів та ендокринологів, але також і для широкого кола читачів інших спеціальностей, що виявляють увагу та інтерес до важливих і складних питань нейрогуморальної регуляції.

Е. З. Юсфіна